

udtalt mig meget stærkt i den Retning, at jeg var overbevist om Nødvendigheden af at bevare Sundhedskommissionen. Det tror jeg ikke, at jeg har gjort. Jeg har overfor en Bemærkning fra det ærede 9de kongevalgte Medlem (Rosensørn-Teilmann) udtalt, at jeg maatte hestende, at jeg ikke havde saa tilstrækkelig overveiet dette Spørgsmaal, at jeg havde dannet mig nogen bestemt ufravigelig Mening. Men overfor de Udtalelser, der fremkom dels fra hans og dels fra anden Side om, at man burde ophæve Sundhedskollegiet og gaa over til Indførelsen af et Medicinalraad eller til Anskaffelse af en særlig lægefyrndig Departementschef under Justitsministeriet, maatte jeg tillade mig at fremhæve, at Sagen ogsaa kunde ses fra en anden Side, og at det ikke var saa givet, at Sagen burde finde sin Løsning paa den Maade, han antydede. Iøvrigt være det mig tilladt at tilføje, at det er overordentlig let at udtale, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Bloug) gjorde, at Justitsministeren skulde staffe sig en lægevidenskabelig Departementschef, men jeg tror ikke, det er saa overordentlig let for en Minister at anstaffe sig nye Departementschefer, og selv om dette lod sig gjøre, vil jeg dog bede bemærket, at under Forudsætning af, at Sundhedskollegiet skulde bibeholdes, havende i det Væsentlige en raadgivende Stemme, vilde ganske vist de Betæneligheder, jeg tillod mig at antyde, forsaavidt bleve fjernede, men jeg tror virkelig ogsaa, at der ikke praktisk vilde blive nogen overordentlig stor Forskjel mellem det, som nu finder Sted, og det, som den ærede Landstingsmand foreslog.

J. Andersen: Jeg har været i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig, og jeg var nærmest af den Formening, da den anden Dagsorden fremkom, at jeg kunde stemme for den; men efterat jeg nu har hørt den ærede Justitsminister, kan jeg ikke gaa ind paa denne Dagsorden. Vi have nu hørt, hvad den ærede Minister vil, vi have hørt, hvad Folkethinget vil, og nu tror jeg, at den eneste rigtige Vej vilde være at lade dette Forslag gaa til et Udvalg. Hele Sagen er da aldrig saa faalig, jeg tror ikke, hele Loven indeholder mere end 26 Linier, saa det hele Arbejde ikke er saa forfærdeligt, som det ærede Medlem for 9de Kreds udtalte. Jeg taler selvfølgelig under den Forudsætning, at vi kunne naae til at faae Sagen til 2den Behandling, saa at der kunde fremkomme et Resultat, der viste, hvad det er, Landstinget vil. Derved kunde vi mulig komme til at styrke den ærede Justitsminister ligeoverfor de Magter, som han ogsaa upaa-

tvivlelig vil faae imod sig. Derfor kan jeg ikke i dette Dieblis stemme for nogen af de foreslaaede Dagsordener. Jeg maa stemme imod dem begge, efterat jeg har hørt, paa hvilken Maade den ærede Justitsminister har udtalt sig. Der foreligger jo ikke noget andet Grundlag, og Dagsordenens Vedtagelse er kun en pæn Maade at slaa Sagen ihjel paa.

Rosensørn-Teilmann: Jeg maa tilstaa, at jeg har opfattet den ærede Justitsministers Ord noget anderledes. Jeg kan efter dem ikke nære den mindste Tvivl om, at han vil tage Sagen under nogle Overveielser. Det har ikke været min Hensigt ved Dagsordenen at binde den ærede Justitsminister netop til det Forslag eller det Grundlag, som nu foreligger. Derfor indeholder Forslaget ogsaa kun en Henstilling; men jeg forudsætter ganske vist som en Mulighed, at den ærede Justitsministers Ansuelser om Grundlogets Brugbarhed ved nærmere Undersøgelse af Erfaringerne fra Norge og yderligere Overveielser maaske kunde modificeres noget; men Andet er paa ingen mulig Maade min Mening med Dagsordenen. Jeg kan altsaa efter hans Udtalelse fastholde Dagsordenen; men jeg vil endnu tilføje, at jeg har opfattet den ærede Justitsministers Udtalelse saaledes, at hvad der kan og efter hans nærmere Overveielser bør gjøres med Hensyn til Omordningen af vor Medicinalforfatning, vil ske uden at komme til at vente paa Reformen af den kriminelle Retspleie. Jeg vil haabe, at den ærede Justitsminister ikke vil Udsætte Gjennemførelsen af det Resultat, hvortil han kommer, efter den anden Reform, hvis Tilbliven jeg ikke forudsætter endnu er saa nær.

Udsig: Saaledes som den ærede Justitsminister har udtalt sig, forekommer det mig, at jeg maa opfatte hans Uttringer deshen, at det ikke for ham gjør nogen væsentlig Forskjel, enten den af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Rosensørn-Teilmann) stillede Dagsordenen eller den af mig i Forbindelse med den ærede Landstingsmand for 4de Kreds (Somme) anbefalede Dagsordenen bliver vedtagen. For mig stiller det sig, naar jeg betragter disse tvende Dagsordeners Afvælselse, som om Forskjellen er meget lidet væsentlig, og jeg har derfor taget under Overveielser, om det ikke kunde være muligt at tage den af mig stillede Dagsorden tilbage; da det er lidet ønskeligt, om man skulde stemme over flere. Jeg tror nu meget let at kunne gjøre det. Det er jo en Selv-